IN FESTO S. JULIANÆ DE FALCONERIIS VIRGINIS.

SEMIDUPLEX.

Omnia de Communi Virginum, exceptis iis, quæ hic propria ponuntur.

Ad Vesperas, & ad Matutinum,

HYMNUS.

CÆlestis Agni nuptias,
O Juliana, dum petis,
Domum paternā deseris,
Chorumq̄ ducis Virginū.
Sponsumque suffixum Cruci
Noctes, diesq̄ dum gemis,
Doloris icta cuspide
Sponsi refers imaginem.
Quin septiformi vulnere
Fles ad genu Deiparæ;
Sed crescit infusa fletu,
Flammasq̄ tollit charitas.
Hinc morte fessam proxima
Non usitato te modo
Solatur, & nutrit Deus,
Dapem supernā porrigens.
Æterne rerum Conditor,
Æterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus
Soli tibi sit gloria.
Amen.

ORATIO.

DEus, qui Beatam Julianam Virginem tuam extremo morbo laborantem pretioso Filii tui Corpore mirabiliter recreare dignatus es, concede quæsumus, ut, ejus intercedentibus meritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti, ac roborati ad cælestem patriam perducamur. Per eumdem Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JUliana ex nobili Falconeria Familia Clarissimo Patre, qui templum Deiparæ ab Angelo salutatæ ære suo magnificè à fundamentis

menti's Florentiæ, ut nunc visitur, erexit, Matre Reguardata ambobus jam senescentibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millesimo ducentesimo septuagesimo. Ab incunabulis non exiguum futuræ sanctitatis specimen dedit; vagientibus quippè labris, suavissima Jesu, & Mariæ nomina ultrò proferre audita est. Pueritiam postmodum ingressa totam se christianis virtutibus mancipavit, in quibus adeò excelluit, ut Beatus Alexius patruus, cujus institutis, ac exemplis instruebatur, Matri dicere non dubitaverit, ipsam non fœminam peperisse, sed Angelum; nam ita modesto vultu, animoque ab omni, vel levissima erroris macula pura fuit, ut oculos nunquam in toto vitæ cursu ad hominis faciem intuendum erexerit, auditoque peccati vocabulo contremuerit, immò sceleris narratione perculsa, illicò propè exanimis corruerit. Expleto nondum decimoquinto ætatis suæ anno, re familiari, licèt opulenta, terrenisque posthabitis nuptiis, Deo virginitatem in manibus Divi Philippi Benitii solemniter vovit, ab eoque omnium prima religiosum Mantellatarum habitum, ut dicunt, sumpsit.

℟. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam, * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prosperè procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

JUlianæ exemplum secutæ sunt plurimæ ex nobilioribus Familiis fœminæ, ac Mater ipsa Filiæ sese religiosè instituendam dedit, itaut, aucto paulatim numero, Ordinem Mantellatarum instituerit, ac illi piè vivendi leges summa prudentia, ac sanctitate tradiderit. Ejus virtutes cum optimè perspectas Divus Benitius haberet, morti proximus, nulli meliùs, quàm Julianæ, non fœminas tantùm, sed & totum Servorum Ordinem, cujus Propagator, & Moderator extiterat, commendatum voluit. Verùm ipsa demissè semper de se cogitabat, & cum cæterarum esset magistra, in re quaque domestica, licèt vili, sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integras insumebat dies, in estasim sæpissimè rapta, & si reliquum, in sedandis Civium dissidiis, criminosis à via iniquitatis retrahendis, ac inserviendis impendebat ægro-

ægrotis, quorum quandoque saniem ex ulceribus manantem, admoto ore lambens eos sanitati restituebat. Corpus suum flagris, nodosis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nudæ cubando, terere solita fuit. Parcissimè cibo, & hoc vili quatuor hebdomadæ diebus, & reliquis duobus solo Angelorum pane contenta, excepto die sabbati, quo pane solo, & aqua nutriebatur.

℟. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

DUra hujusmodi vivendi ratione in stomachi morbum incidit, quo ingravescēte, cùm septuagesimum ætatis annum ageret, ad extremum vitæ spatium redacta est. Diuturnæ valetudinis incommoda hilari vultu, constantique animo pertulit: de uno tantùm conqueri audita est, quod cùm cibum capere, ac retinere nullo modo posset, ab Eucharistica mensa, ob Sacramenti reverentiam arceretur. Verùm his in angustiis cōstituta, Sacerdotē rogavit, ut allatum divinum Panem, quem ore sumere nequibat, pectori saltē exteriùs admoveret. Precibus illius morem gessit Sacerdos; & mirum! Eodē temporis momento, divinus Panis disparuit, & Juliana sereno, ac ridenti vultu expiravit. Res supra fidem tandiù fuit, donec virgineū de more curaretur corpus; inventa enim est circa sinistrum pectoris latus carni veluti sigillo impressa forma Hostiæ, quæ Christi crucifixi effigiem repræsentabat. Hujus prodigii fama, cæterorumque miraculorum, non Florentiæ tantùm, sed totius Christiani Orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor propè integra sæcula adeò aucta est, ut tandem Benedictus Papa decimus tertius in ejus celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Beatæ Mariæ Virginis Servorum jusserit. Clemens verò duodecimus munificentissimus ejusdem Ordinis Protector novis in dies miraculis coruscantem, Sanctarum Virginum Catalogo adscripsit.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia, & exultatione.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prosperè procede, & regna. Afferentur.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Simile erit regnum cælorum decem Virginibus, *ut in Communi Virginum.*

Nona Lectio SS. Gervasii, & Protasii, & Commemoratio ad Laudes.

In secundis Vesperis Commemoratio S. Silverii Pap. & Mart.

Missa de Communi Virginum: Dilexisti.

URBIS, ET ORBIS.

Ad enixas preces P. Vicarii Generalis Apostolici, & P. Procuratoris Generalis Ordinis Servorum B. M. V. humillimasque supplicationes ejusdem universi Ordinis, ac Domus Falconeriæ Sacræ Rituum Congregationi porrectas, in eaque per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Georgium Spinula relatas; Sac. eadem Congr. Missam, & Offic. S. Julianæ de Falconeriis Fundatricis Tertii Ordinis Servorum B.M.V. cum suprascriptis Oratione, Hymno, & Lectionibus propriis secundi Nocturni sub die 20. Martii 1728. præfatæ Servorum Mariæ Religioni, & Civitati Florentiæ concessum, in posterum prout jacent, ab omnibus Christi fidelibus utriusque sexus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, die 19. Junii sub ritu semiduplici recitari, ac respectivè celebrari debere indulsit, ac ita in Breviario, & Missali Romano apponi mandavit, si SSmo. D. N. visum fuerit. Die 8. Martii 1738.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis SS.D.N. relatione Sanctitas Sua benignè annuit. Die 15 ejusdem mensis Martii 1738.

Fr. J. A. Card. Guadagni Pro-Præf.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus,
Sac. Rit. Cong. Secr.